

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718206249
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6718206249.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Jána Auxta, v právnej veci žalobcov: 1/ D. E., rod. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. mieru XXX/XX, XXX XX I., 2/ G. U., rod. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XXX/XX, XXX XX V., 3/ D. E., rod. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. J. XXX, U., XXX XX H. O., všetci žalobcovia spoločne zastúpení Advokátskou kanceláriou Brázdil & Brázdilová, s. r. o., so sídlom Trhová 992/1, 960 01 Zvolen, IČO: 50 492 934, konajúca prostredníctvom advokáta a konateľa JUDr. Jozefa Brázdila, proti žalovaným: 1/ N. E., rod. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. J. XXX, U., XXX XX H. O., v konaní zastúpená Advokátskou kanceláriou Mészáros Bariaková, Advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom P. O. Hviezdoslava 344/23, 960 01 Zvolen, IČO: 52 488 047, pracovisko Bystrický rad 453/77, Zvolen, konajúca prostredníctvom advokátky a konateľky JUDr. Lucie Hricovej Pradovej, 2/ H. E., rod. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G. J. XXX, U., XXX XX H. O., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaných proti rozsudku A. súdu V. č. k. XXC/XX/XXXX - 359 zo dňa 19. 11. 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 15C/34/2018 - 359 zo dňa 19. 11. 2021 v napadnutých výrokoch I. a II. potvrdzuje.

II. Žalovaná 1/ je povinná zaplatiť žalobcom 1/ až 3/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške trov.

III. Žalobcom 1/ až 3/ právo na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej 2/ nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Zvolen (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo aj „okresný súd“) výrokom I. určil, že garáž č. súpisné XXX, zapísaná na liste vlastníctva č. XXX, vedená Okresným úradom, katastrálnym odborom Detva, pre obec U., kat. územie U., ako stavba na pozemku parc. č. CKN XXX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 39 m², zapísaná na liste vlastníctva č. XX, vedeným Okresným úradom, katastrálnym odborom Detva, patrí do dedičstva po nebohom D. E., nar. XX. XX. XXXX, zomrelom XX. XX. XXXX, v polovici a do vlastníctva žalobkyne 1/ D. E., nar. XX. XX. XXXX, v polovici. Výrokom II. súd žalovanej 1/ uložil povinnosť nahradiť žalobkyňi 1/ trovy konania v rozsahu 100 %, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške trov konania. Výrokom III. súd vyslovil, že žalobkyňi 1/ nárok na náhradu trov konania voči žalovanej 2/ nepriznáva a výrokom IV. súd vyslovil, že žalobcom 2/ a 3/ nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ nepriznáva.

2. V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že pôvodne podanou žalobou sa žalobkyňa 1/ domáhala určenia, že garáž súpisné č. XXX, označená ako vyššie, je vo vlastníctve D. E.,

rod. O., v polovici a v polovici patrí do dedičstva po nebohom D. E., nar. XX. XX. XXXX, zomrelom XX. XX. XXXX. V priebehu konania žalobkyňa podaním doručeným súdu dňa 26. 10. 2021 rozšírila žalobu a žiadala pripustiť vstup ďalších žalobcov do konania, o ktorom podaní súd rozhodol uznesením zo dňa 03. 11. 2021. Žalobu žalobkyňa ako aj následne žalobcovia 2/, 3/, odôvodňovali tým, že žalobkyňa 1/ spolu s manželom nebohým D. E., ktorý bol bratom žalovanej 1/ a otcom žalobkyne 2/ a žalobcu 3/ v 70-tych rokoch minulého storočia, vystavali a upravili garáž pri dome so súpisným č. XXX. Manžel žalobkyne 1/ zomrel dňa 23. 08. 1994 a dedičské konanie po ňom bolo prejednané pod číslom D 1276/94. Žalobkyňa uviedla, že garáž vystavali so súhlasom svokrovcov pri dome súpisné č. XXX, ktorý je postavený na parcele CKN XXX, zapísaný na liste vlastníctva č. XX. Uvedený rodinný dom užívali svokrovci žalobkyne spoločne a po smrti svokra D. E. výlučne svokra N. E., rod. U., ktorá zomrela XX. XX. XXXX. S nebohým manželom žalobkyňa 1/ na parcele CKN XXX bezprostredne susediacej s parcelou CKN XXX, na ktorej stál rodinný dom súpisné č. XXX, ešte za života svokrovcov N. a D. E. postavili v 70-tych rokoch s ich súhlasom garáž, ktorú užívali spolu s manželom. Navyše, nebohý D. E. - manžel žalobkyne - bol automechanik, v garáži bola jama a tu opravoval i autá. Svokrovci nedisponovali osobným motorovým vozidlom, takéto vozidlo mal nebohý manžel žalobkyne. Po smrti svokra D. E., svokra žalobkyne N. E., rod. U., darovala časť nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XX, CKN XXX, XXX a XXX, vrátane domu so súpisným číslom XXX žalobcovi 3/ - vnukovi v polovici a v druhej polovici dcére - žalovanej 1/. Garáž nebola predmetom darovania nebohou svokrou žalobkyne. Vlastníctvo garáže nebolo sporné až do roku 2018, kedy žalovaná 1/ na Obecnom úrade v U. podala čestné vyhlásenie, že je vlastníčkou garáže a požiadala o pridelenie súpisného čísla. Obec jej následne vyhovel a ako spoluvlastníčke CKN parcely XXX, na ktorej stojí predmetná garáž, jej bolo vydané súpisné číslo XXX. Nakoľko žalovaná 1/ nikdy nebola stavebníčkou, získala uvedené súpisné číslo neoprávnene. V 70-tych rokoch bola žalovaná 1/ nepľnoletá, nikdy sa nepodieľala na výstavbe garáži a neužívala ju.

3. V ďalšom obsahu odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie konštatoval vo veci vykonané dokazovanie a závery z neho vyplývajúce. Na vec aplikoval ustanovenie § 126 ods. 1 a § 132 ods. 1 zákona č. 40/1964 Z. z.

4. Predovšetkým súd skúmal, či žalobcovia majú naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti. Uviedol, že žalobcovia majú záujem na usporiadaní vlastníctva k predmetnej stavbe vzhľadom na skutkový stav a skutočnosť, že sa cítia byť vlastníkami. Skutkový stav však nie je súladný so stavom právnym vyplývajúcim z katastra nehnuteľností, a preto súd vzhľadom k tomu, že takáto určovacia žaloba je schopná odstrániť existujúcu neistotu medzi stranami sporu a poskytnúť pevný základ pre ich právny vzťah, dospel k záveru, že žalobcovia majú naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva v zmysle ust. § 137 písm. c/ CSP. Ďalej súd uviedol, že žalobkyňa v rámci konania uviedla, že uvedenú garáž vystavala spolu s nebohým manželom v 70-tych rokoch. Garáž bola vystavaná svojpomocne počas života svokrovcov. Garáž bola vybudovaná z panelov, ktoré mal zabezpečiť otec žalobkyne. Tieto skutočnosti mali potvrdiť aj deti, ktoré neskôr v priebehu konania vstúpili do konania ako strany sporu a tiež navrhovaní svedkovia - susedia, ktorí vyrastali v časti G. J. a sú bezprostrednými susedmi k rodinnému domu súpisné č. XXX, v blízkosti ktorého stojí aj sporná garáž. Obaja svedkovia potvrdili, že garáž využíval „ujo D.“ (nebohý manžel žalobkyne) spolu s manželkou. Tento, ako vyplynulo z vyjadrení strán sporu a žalovaná 1/, ktorá bola jeho sestrou, túto skutočnosť nepoprela, bol taxikárom, mal osobné motorové vozidlo a opravoval vozidlá. Pracoval ako automechanik a v garáži mal jamu, ktorá mu slúžila na opravu a údržbu motorových vozidiel. Pri ohliadke, ktorú súd vykonal v auguste 2021, konštatoval, že je garáž vyhotovená z panelov a skutočne je vo vnútri garáže jama, ktorá slúžila automechanikom na opravu vozidiel. Žalovaná 1/, naopak, v oznámení adresovanom na Obec U. uviedla, že garáž bola vystavaná jej matkou N. spolu s manželom - otcom D.. Neskôr bolo opravené odôvodnenie oznámenia v októbri 2018 s tým, že garáž bola postavená pred rokom 1976 starým otcom E. U. a jej matkou N. E., rod. U..

5. Súd prvej inštancie poukázal na ust. § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), v ktorom sú uvedené možné spôsoby nadobudnutia vlastníctva, ktorým je aj iná skutočnosť ustanovená zákonom. Medzi takúto inú skutočnosť patrí i zhotovenie veci. Preto súd zameral svoje dokazovanie na to, kto uvedenú garáž postavil, nakoľko stavebné povolenie ani kolaudačné rozhodnutie, týkajúce sa spornej garáže, neexistovalo. Z ohliadky vyplynulo, že garáž bola postavená z panelov a vo vnútri bola ovakovaná. V garáži sa skutočne nachádzala jama, ktorá v čase ohliadky bola prekrytá doskami. Panel bol viditeľný nielen z vnútornej, ale aj z vonkajšej strany. Na mieste samom pri ohliadke bol vypočutý bezprostredný sused D. U., ktorý potvrdil, že garáž využíval nebohý D., ktorý pracoval ako

automechanik. Rovnako aj svedkyňa T. L., rod. U., uviedla, že si od dieťaťa pamätá bielu O., ktorú mal „ujo D.“ (nebohý manžel žalobkyne), ktorú mal garážovať v tejto garáži. Navyše, tento bol automechanik, vždy tu opravoval nejaké zariadenia, stroje, autá. I protistranou navrhnutá svedkyňa B., potvrdila, že nebohý manžel žalobkyne a brat žalovanej v1/ bol taxikár, avšak vo vyjadrení svedkyne B. boli obsiahnuté skutočnosti a tvrdenia, ktoré vzhľadom na vek a umiestnenie menovanej sa javili súdu ako nepravdepodobné. Súd poukázal i na to, že neobstoja tvrdenia, týkajúce sa držby motorového vozidla matky žalovanej 1/, ktorá mala byť držiteľkou osobného motorového vozidla necelých 10 rokov pred svojou smrťou. Držiteľkou vodičského oprávnenia však nebola. V prospech žalobkyne a jej nebohého manžela vyznievali výpovede svedkov, ako aj detí a samotnej žalobkyne, že manžel žalobkyne D. E. sa venoval vozidlám, bol držiteľom vodičského oprávnenia, bol vlastníkom motorového vozidla, opravoval vozidlá a bol automechanikom. Garáž bola usposobená na opravu vozidiel, a preto súd dal za pravdu žalobkyňi, že táto garáž bola vybudovaná jej manželom počas manželstva. Ďalej súd uviedol, že pokiaľ priebehu konania žalovaná namietala procesné pochybenie zo strany súdu a zvýhodnenie žalobcov na úkor žalovanej, súd sa s týmito tvrdeniami nestotožnil. Uznesenie o vyhlásení dokazovania za skončené je procesné rozhodnutie, proti ktorému nie je prípustné odvolanie. Po tom, čo predniesli strany sporu záverečné prednesy a poukázala žalovaná na záznamovú listinu, ktorú súd v rámci dokazovania opomenul, bolo potrebné doplniť dokazovanie, ktoré bolo potrebné pre účely rozhodnutia zo strany súdu, nakoľko nebolo zrejmé, z akého dôvodu je stále vyznačená plomba na liste vlastníctva č. Z 833/2018. Bez takéhoto zistenia nebolo možné vo veci náležite rozhodnúť, nakoľko súd nemal vedomosť o stave konania a ani o tom, prečo je stále záznamová listina vedená na liste vlastníctva, a to i s poukazom na konštatovanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Zvolen. Vzhľadom na procesný charakter rozhodnutia súdu o vyhlásení dokazovania za skončené, potom súdu nič nebránilo v tom, aby zrušil toto uznesenie a vo veci ďalej doplnil dokazovanie. Pokiaľ ide o procesné podanie žalobkyne 1/ a rozšírenie žaloby o ďalšie strany, súd dodal, že sporové konanie je ovládané dispozičnou zásadou a až do rozhodnutia súdu môže žalobca za súhlasu súdu so žalobou disponovať. Keďže súd dospel k záveru, že vlastníctvo k novovzniknutej stavbe - garáži nadobudli stavitelia, teda tí, ktorí stavbu uskutočnili s prejavom úmyslu mať ju pre seba, užívať ju pre seba, žalobe vyhovel a v polovici určil, že žalobkyňa 1/ je vlastníčkou spornej garáži a v polovici táto patrí do dedičstva po jej nebohom manželovi D. E..

6. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalovaná 1/ prostredníctvom právneho zástupcu z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ Civilného sporového poriadku. S tvrdením súdu, že by akákoľvek v konaní predložená listina dávala za pravdu tvrdeniam žalobcov ohľadom vybudovania a výstavby spornej stavby, nemožno súhlasiť, keďže zo žiadneho listinného dôkazu takéto skutočnosti nevyplývajú. Pokiaľ súd vychádza len z niektorých listín doložených do spisu a svoje rozhodnutie založil na úvahách, takisto žalovaná v konaní poukazovala na tú skutočnosť, že z listiny doloženej do spisu, označenej ako uznesenie o dedičstve D 1276/94 po poručiteľovi D. E., zomrelom XX. XX. XXXX, manželovi žalobkyne 1/, ktorý mal byť podľa rozhodnutia súdu stavebníkom spornej stavby, rovnako nevyplýva, že by D. E. bol vlastníkom stavby stojacej na pozemku para. č. XXX, aj keď popis hnutelného a nehnuteľného majetku, patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, je v tomto uznesení o dedičstve podrobne uvedený vrátane, napríklad polovice z hospodárskeho objektu ovčina ako nadstavby rozostavaného domu k. ú. U., na parcele č. XXX, teda rovnako stavby nezapísanej v katastri nehnuteľností, a teda skutočnosť, že by v tomto dedičskom konaní po nebohom D. E. mala byť opomenutá práve stavba garáže na pozemku para. č. XXX, ktorá mala byť podľa slov žalobcov a nimi navrhnutých svedkov vždy považovaná za vlastníctvo žalobkyne 1/ a jej manžela D. E., je viac ako nepravdepodobná. Pokiaľ konajúci súd zameral dokazovanie na to, kto spornú stavbu, t. j. garáž, postavil, nakoľko stavebné povolenie ani kolaudačné rozhodnutie týkajúce sa spornej stavby neexistovalo, mal rovnako prihliadať na žalovanou predložené listinné dôkazy preukazujúce vlastníctvo právnych predchodcov žalovanej - E. U. a N. E. k spornej stavbe, ktorá bola v predloženom znaleckom posudku V. L. k číslu konania 8C/117/78, označená ako „hospodárska budova“. To, že sa v prípade stavby v predmetnom znaleckom posudku označenej ako „hospodárska budova postavená odporcom“ jedná o spornú stavbu, je preukázané tak priloženým situačným náčrtom k znaleckému posudku ako aj z priloženej fotografie, kde je zrejmé, že ide jednoznačne o spornú stavbu ako hospodársku budovu postavenú odporcom, teda E. U. a N. E., pričom pre účely znaleckého posudku ako aj súdneho konania sp. zn. 8C/117/78, je nepravdepodobné, že by znalec spornú stavbu, ktorá sa nachádzala na hranici pozemkov, neoznačil v prípade tvrdenia, ak by tvrdenia žalobcov boli pravdivé ako vlastníctvo žalobkyne 1/ a jej manžela D. E.. Žalovaná má za to, že v

priebehu celého konania nebol žalobcami predložený jediný dôkaz, ktorý by preukázal tvrdenia o vzniku novej veci na cudzom pozemku do bezpodielového spoluvlastníctva D. E. a žalobkyne 1/. Vlastníctvo spornej stavby, tak ako už bolo uvedené v znaleckom posudku, nebolo sporné až do účelového vyhlásenia žalobkyne 1/ o vydržaní tejto stavby v notárskej zápisnici č. 101/2018 pred notárom. V konaní žalovaná poukazovala na tú skutočnosť, že na prestavbe vyhorenej stavby hospodárskej budovy sa podieľala spoločne celá rodina a nie len D. E. so žalobkyňou 1/. Užívanie tejto stavby si pre seba a svoje potreby vyhradil D. E., manžel žalobkyne 1/, avšak žalovaná popiera, že by na takom základe mohlo byť vlastníctvo spornej nehnuteľnosti určené žalobkyňi 1/ a v polovici malo patriť do dedičstva po nebohom D. E.. V minulosti bolo bežné, že si rodina vzájomne pomáhala, najmä ak deti bývali pod strechou svojich rodičov. Žalobkyňa 1/ opakovane súdu poukazovala, že spornú stavbu užívali spolu s jej manželom dobromyseľne bez toho, aby boli v svojej držbe rušení, pričom opak žalovaná preukázala konajúcemu súdu práve žalobou o vrátenie daru zo dňa 20. 03. 2012 v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 8C/89/2012, kde mama žalovanej 1/ N. E. sa domáhala vrátenia daru, t. j. 1/2 nehnuteľností zapísaných na LV č. XX, k. ú. U. od žalobcu 3/ ako svojho vnuka práve pre hrubé porušenie dobrých mravov z jeho strany voči svojej starej mame, ktorý dar odmietol vrátiť a tak, aby sa vyhol tejto povinnosti, previedol nehnuteľnosti, o ktorých vrátenie sa viedol súdny spor, účelovo do podielového spoluvlastníctva svojej manželky žalovanej 2/. Matka žalovanej 1/ N. E. sa veľakrát domáhala vstupu do spornej stavby ako aj umožnenia pokojného užívania svojho spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach zapísaných na liste vlastníctva č. XX, k. ú. U., čo jej však zo strany žalobcov umožnené nebolo. Súd tiež pri svojom rozhodnutí prihliadol na výpovede žalobkyne 2/, žalobcu 3/, ktorí v priebehu konania vypovedali ako svedkovia a mali potvrdiť skutočnosti týkajúce sa výstavby garáže, pričom žalovaná poukazovala na tú skutočnosť, že v čase prestavby hospodárskej budovy sa žalobkyňa 2/ narodila v roku XXXX a žalobca 2/ v roku XXXX, teda v čase prestavby nedosahovali vek, že by vedeli vnímať takéto skutočnosti, pričom ich výpovede považuje žalovaná za účelové. Svedok D. U. v čase výstavby nedosahoval vek na to, aby vedel vnímať vlastnícke vzťahy, aj vzhľadom na svoj vek v tom čase nemôže po toľkých rokoch relevantne potvrdiť vznik novej veci na cudzom pozemku len činnosťou manžela žalobkyne 1/. Pokiaľ ide o svedkyňu T. L., na ktorej svedeckú výpoveď súd prihliadol, žalovaná poukázala na to, že vo svojom vyjadrení zo dňa 21. 06. 2021 jej výpoveď spochybnila. Pokiaľ súd neprihliadol na písomné vyjadrenie svedkyne T. B., vzhľadom na jej vek v čase spisania, je všeobecne známe, že práve ľudia vo vyššom veku si dopodrobna pamätajú udalosti z ich mladosti, kde T. B. bola spôsobilá na právne úkony a vedela jasne formulovať skutočnosti aj v tomto pokročilom veku. Záverom žalovaná poukázala na to, že žalobca 2/ a 3/, ktorí vystupovali v priebehu celého konania ako svedkovia, vstúpili do konania na strane žalobcov až po tom, ako boli prednesené záverečné reči strán na pojednávaní konanom dňa 21. 10. 2021, v ktorej žalovaná upozornila na absenciu aktívnej vecnej legitímácie v časti určenia, že 1/2 garáže patrí do dedičstva po nebohom manželovi žalobkyne 1/, došlo zo strany súdu k neodôvodnenému zrušeniu uznesenia o vyhlásení dokazovania za skončené s odôvodnením, že pojednávanie 06. 07. 2021 bolo odročené i za účelom získania informácií o dôvodoch vyznačenej plomby Z 833/2018, čo však zo zápisnice z pojednávania nevyplýva a rovnako takéto vykonanie dôkazu nebolo navrhnuté žiadnou zo strán, ktoré vyhlásili, že nemajú ďalšie návrhy na dokazovanie. Teda, súd mal tvrdenie, že predmetné záznamové konanie sa týka notárskej zápisnice N 101/2018 o vydržaní predmetnej garáže žalobkyňou 1/ s poukazom na to, že toto bolo potvrdené aj žalovanou 2/ a nebolo popreté žalobkyňou 1/, za preukázané. Teda, pre sudcovskú iniciatívu neboli splnené zákonné podmienky. Z verejného registra nebolo sporné, že ohľadne garáže prebieha záznamové konanie Z 833/2018 a rovnako nebolo medzi stranami sporné, že ide o záznamové konanie listiny predloženej do súdneho spisu žalovanou 1/ ako notárska zápisnica N 101/2018. Teda dňa 21. 10. 2021 po vyhlásení dokazovania za skončené a prednese záverečných rečí strán sporu nemal súd žiaden dôvod na to, aby toto uznesenie o vyhlásení dokazovania za skončené zrušil a sám robil dopyt na príslušný Okresný úrad, odbor katastrálny, za účelom zistenia skutočností týkajúcich sa vyznačenej plomby, pričom týmto konaním suploval nečinnosť žalobkyne 1/. Žalobkyňa 1/ v priebehu celého konania mala a mohla odstrániť zrejmu procesnú vadu, avšak tak nespravila, pričom toto jej umožnil svojím bezdôvodným rozhodnutím o zrušení uznesenia o vyhlásení dokazovania za skončené a odročením pojednávania na deň 19. 11. 2021 ako aj uznesením č. k. 15C/34/2018 - 334 zo dňa 03. 11. 2021 o pripustení ďalších subjektov na strane žalobkyne na neprospech žalovanej zhojiť samotný súd. Žalovaná 1/ preto navrhla, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zmenil, žalobu v celom rozsahu zamietol alebo aby tento rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žalovaná uplatnila trovy odvolacieho konania.

8. Odvolanie žalovanej 1/ bolo doručené žalobcom 1/ až 3/ cestou ich spoločného právneho zástupcu dňa 01. 02. 2022 s možnosťou k uvedenému sa v lehote 10 dní vyjadriť.

9. Odvolanie žalovanej 1/ bolo doručené žalovanej 2/ H. E., dňa 31. 01. 2022 s možnosťou k uvedenému sa v lehote 10 dní vyjadriť.

10. K odvolaniu žalovanej 1/ sa podaním doručeným okresnému súdu dňa 09. 02. 2022 vyjadrila žalovaná 2/. Uviedla, že odvolanie žalovanej 1/ proti rozsudku súdu prvej inštancie pokladá za nedôvodné a poukazuje na dôvody rozsudku. K veci sa podrobne vyjadrila a na svojich vyjadrenia zotráva. Keďže garáž, ktorá je predmetom sporu, je postavená na pozemku a pri rodinnom dome súpisné č. XXX, ktorý majú v podielom spoluvlastníctve so žalovanou 1/, predpokladá, že žalovanej 1/ tento stav prekáža a snaží sa za každú cenu získať pri možnom vyporiadaní podielového spoluvlastníctva nejakú výhodu. Súd správne vyhodnotil vykonané dôkazy, preto považuje rozsudok súdu prvej inštancie za správny a navrhla ho potvrdiť.

11. K odvolaniu žalovanej sa podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 09. 02. 2022 vyjadrili žalobcovia 1/ až 3/ prostredníctvom spoločného právneho zástupcu. Uviedli, že žalovaná v dôvodoch odvolania opakuje svoje skutkové tvrdenia, ktoré prednášala počas konania na súde prvej inštancie, pričom k týmto sa žalobcovia podrobne vyjadrovali. Dôvodom podania žaloby bola skutočnosť, že vlastníctvo garáže nebolo sporné až do roku 2018, kedy žalovaná 1/ po prehratom spore o vrátenie daru, čestne vyhlásila na Obecnom úrade v U., najprv, že garáž pred rokom 1976 postavili jej rodičia D. E. s manželkou N., rod. U. v r. 1970. Následne na to uvedené vyhlásenie zmenila a čestne vyhlásila, že garáž bola postavená pred rokom 1976 starým otcom Pavlom Konôpkom a jej matkou N. E., rod. U.. Na základe tohto vyhlásenia požiadala o pridelenie súpisného čísla. Obec jej vyhovel, bolo jej vydané ako podielovej spoluvlastníčke parcely CKN XXX súpisné číslo XXX. Takéto osvedčenie je možné vydať len stavebníkovi. Už toto čestné vyhlásenie obsahovalo rozporné tvrdenia, v ktorých pokračovala počas celého sporu. Ani podľa jej skutkových tvrdení nikdy nebola stavebníkom. Zneužila skutočnosť, že pracovala na obecnom úrade a prakticky za obecný úrad všetky takéto usporiadania vlastníctva administratívne zabezpečovala. Je spoluvlastníčkou na asi 50-tich LV v kat. území U., pričom z tohto verejného registra je možné zistiť, že vlastníctvo nadobudla k niektorým parcelám osvedčením o vydržaní na základe notárskych zápisníc alebo dedením po rôznych občanoch. Ako už žalobkyňa uviedla, bola manželkou nebohého D. E., ktorý zomrel v roku XXXX, ktorom bolo prejednané dedičstvo uznesením o dedičstve vydanom prostredníctvom súdnej komisárky G.. N. D.. Po jeho smrti sa žalobkyňa 1/ stala dedičkou celého jeho majetku. Deti žalobca 3/ D. E. a dcéra G. E. nežiadali výplatu z dedičstva. Dom súpisné č. XXX, ktorý je postavený na parcele CKN XXX, zapísaný na LV XX, užívali svokrovci spoločne a po smrti svokra D. E. výlučne svokra N. E., ktorá zomrela XX. XX. XXXX. Žalobkyňa zopakovala, že s nebohým manželom si na parcele CKN XXX zastavaná plocha a nádvorie postavili v 70 rokoch s ich súhlasom na základe stavebného povolenia, ktoré sa ani s kolaudačným rozhodnutím nezachovalo, garáž, ktorú žalobkyňa užívala po smrti manžela až do roku 2000, kedy sa odsťahovala do I., pričom túto garáž užíva od tejto doby syn žalobkyne 1/ s manželkou. Pokiaľ v podanom odvolaní žalovaná 1/ spochybňuje hodnotenie dôkazov, ktoré boli vo veci vykonané súdom, najmä vierohodnosť výsluchov svedkov, poukázala žalobkyňa na hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie po bodom 23. rozsudku, ktoré je logické, správne, pričom súd sa už v nich vysporiadala so všetkými námietkami žalovanej uvedených v odvolaní. Žalobkyňa preto navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne.

12. Vyjadrenie žalobcov k odvolaniu žalovanej 1/bolo doručené žalovanej 2/ H. E. dňa 21. 02. 2022 a vyjadrenie žalovanej 2/ bolo doručené právnemu zástupcovi žalobcov dňa 21. 02. 2022.

13. K vyjadreniu žalovanej 2/ a žalobcov sa podaním doručeným súdu dňa 16. 03. 2022 vyjadrila žalovaná 1/ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Pokiaľ sa týka vyjadrenia žalovanej 2/, táto vo svojom vyjadrení neuviedla žiadne skutočnosti, ktorými by spochybnila dôvodnosť ňou podaného odvolania proti rozsudku. Vlastnícke právo k stavbe spornej garáže nie je spôsobilé akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť podielové spoluvlastníctvo žalovanej 2/ a žalovanej 1/ k rodinnému domu. K vyjadreniu žalobcov zo dňa 09. 02. 2022 uviedla, že opätovne uvádzajú skutočnosti, ktorých nepravdivosť preukázala predloženými dôkazmi ako aj vyjadreniami, zároveň sa žalobcovia v žiadnom ohľade nevyjadrili k žalovanou uvádzaným dôvodom podaného odvolania a obmedzili sa len na opakovanie skutočností, ktoré v žiadnom ohľade nemôžu spochybniť oprávnenosť a dôvodnosť ňou

podaného odvolania. Žalovaná 1/ opätovne uviedla, že preukázala, že vlastníctvo jej právnych predchodcov starého otca E. U. a jej mamy N. E. k spornej stavbe, tak bolo uvádzané v ňou predloženom znaleckom posudku k sp. zn. 8C/117/78, nebolo sporné až do účelového vyhlásenia žalobkyne 1/ o vydržaní tejto stavby v zmysle spísanej notárskej zápisnice 101/2018. Žalobcovia sa snažia uvádzaním nepravdivých skutočností odviesť pozornosť od toho podstatného, že v priebehu celého sporu nepredložili jediný dokaz, ktorým by preukázali svoje tvrdenie o vzniku novej veci na cudzom pozemku. Do práv stavebníkov E. U. a matky žalovanej 1/ N. E. vstúpila žalovaná 1/ ako ich právna nástupkyňa a potvrdenie obce U. o pridelení súpisného čísla bolo vydané v súlade so zákonom, pričom vzhľadom na omyl v osobách stavebníkov bola vykonaná oprava tohto zápisu. Rovnako predloženými dôkazmi preukázala, že v čase pridelenia súpisného čísla nevykonávala žiadnu činnosť pre obec U. a tvrdenie, že by mala akýmkoľvek spôsobom účelovo zneužiť to, že niekedy pre obec U. pracovala, považuje za ohováranie. V ostatnom obsahu vyjadrenia zotrvala na svojich predchádzajúcich prednesoch a vyjadreniach a okolnostiach uvádzaných v odvolaní. Navrhla, aby: „súd žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanej 1/ nárok na náhradu trov konania proti žalobcom v rozsahu 100 %.

14. K vyjadreniu žalovanej 1/ vyjadrenie ostatných sporových strán podané nebolo.

15. V dôsledku podaného odvolania žalovanej 1/ krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

17. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18. Odvolací súd vykonal vecný prieskum odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a konania súdu prvej inštancie, ktoré tomuto rozsudku predchádzalo, a to v medziach dôvodov a rozsahu odvolania v zmysle § 379 a § 380 CSP. Čo sa týka odvolania žalovanej 1/voči rozsudku súdu prvej inštancie na základe podaného odvolania, tak v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP, po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie vo veci na základe vykonaného dokazovania v odôvodnení rozhodnutia skonštatoval skutkový stav veci správne, so skutkovými závermi súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a v zmysle ust. § 382 CSP je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Súd dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP, rozhodnutie súd náležite odôvodnil, odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. Je potrebné zdôrazniť, že žalovaná 1/ako odvolateľka v odvolaní neuviedla žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vyvolať zmenu, či zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, ani nežiadala doplniť dokazovanie za podmienok stanovených v ust. § 384 ods. 1 a 3 CSP o ďalšie nové relevantné skutočnosti, ktoré nemohli byť bez jej viny prezentované v prvoinštančnom konaní. Odvolací súd preto pri rozhodovaní o odvolaní žalovanej 1/ vychádzal zo súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu, pričom neboli naplnené procesné predpoklady doplňovať dokazovanie, prípadne nariaďovať odvolacie pojednávania zo strany odvolacieho súdu (§ 383, § 384 ods. 1, 2 a 3 v spojení s ust. § 366 CSP). S prihliadnutím na rozsah odvolania žalovanej 1/ a odvolacie dôvody uvedené v jej odvolaní, odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že podané odvolanie dôvodné nie je a nemožno mu vyhovieť. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch považuje za vecne správne. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok.

19. S poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny ako vo výrokovej časti, tak aj v časti odôvodnenia. Zároveň v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Nad rámec uvedeného odvolací súd s prihliadnutím na zásadné odvolacie námietky žalovanej 1/ v jej podanom odvolaní uvádza nasledovné.

20. Predmetnou žalobou sa najprv žalobkyňa 1/, neskôr spoločne so žalobcami 2/ a 3/ domáhala určenia, že ňou označená nehnuteľnosť - garáž súpisné č. XXX patrí do dedičstva po nebohom manželovi žalobkyne 1/ D. E. v 1/2 a do vlastníctva žalobkyne 1/ D. E. v 1/2. V podanej žalobe žalobkyňa uvádzala skutkový stav spôsobom, že s manželom predmet sporu - spornú garáž, ktorej bolo neskôr pridelené súpisné č. XXX, postavili v rokoch 1972 alebo 1973 so súhlasom svokrovcov žalobkyne 1/ na pozemku parc. CKN XXX vo vlastníctve svokrovcov, ktorý sa nachádza v bezprostrednej blízkosti rodinného domu súp. číslo XXX, v ktorom svokrovci žalobkyne žili. Keďže žiadne rozhodnutie príslušného stavebného úradu ako rozhodnutie o povolení stavby, resp. kolaudačné rozhodnutie, nebolo žiadnou zo sporových strán predkladané s odôvodnením, že uvedené sa nezachovalo, súd prvej inštancie správne zameral dokazovanie na zodpovedanie otázky určenia vlastníctva nadobudnutého niektorým zo zákonných dôvodov v zmysle § 132 Občianskeho zákonníka a preukázanie pravdivosti žalobkyňou uvádzaných tvrdení o tom, že spornú garáž vystavala práve ona spolu so svojím, toho času nebohým, manželom. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie dospel k záveru o pravdivosti tvrdení prednášaných žalobkyňou v časti o tom, kým a kedy bola predmetná garáž vystavaná, akým spôsobom, z akého materiálu a za koho súčinnosti. Na základe uvedeného dospel k záveru, že vlastníctvo garáže prislúcha v zmysle § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka žalobkyňi a jej manželovi ako stavebníkom zhotovenej veci (nehnuteľnosti - garáže). Tvrdenia prednášané žalobkyňou si konajúci súd prvej inštancie konfrontoval na ohliadke vykonanej na mieste, po vykonaní ktorej dospel k záveru, že tvrdenia žalobkyne ohľadom materiálov, z ktorých bola garáž postavaná (panelov), zodpovedajú skutočnému stavu. Správne súd prvej inštancie prihliadol i na logicky vyznievajúci rad okolností, že svokrovci žalobkyne a zároveň rodičia nebohého D. E. v čase výstavby predmetnej garáže nemali motorové vozidlo, týmto disponoval len toho času nebohý manžel žalobkyne 1/, ktorý bol taxikárom a zároveň sa venoval i servisu a oprave iných motorových vozidiel. Za týmto účelom bola garáž vybavená i jamou, z ktorej bolo možné vykonávať i opravy motorových vozidiel. Tvrdený a súdom zistený stavebný charakter stavby garáže, jej účel prisvedčujú pravdivosti tvrdení prednášaných žalobkyňou, keď o opaku, t. j. o tom, že stavebníkom predmetnej garáže boli iné osoby než žalobkyňa 1/ s manželom, svedčí vyhlásenie žalovanej 1/ z roku 2018, ktoré bolo prehlasujúcou žalovanou 1/ následne zmenené, keď v mesiaci október 2018 žalovaná 1/ uvádzala ako stavebníkov garáže iné osoby (starý otec žalovanej s jej matkou N. E.) než v pôvodnom potvrdení z apríla 2018 (stavebníkmi mali byť rodičia žalovanej 1/ N. E. a D. E.). Uvedená nekonzistentnosť a obsahová rozdielnosť prehlásenia učineneho tou istou osobou vzbudzuje dôvodnú pochybnosť o jeho dôveryhodnosti a pravdivosti.

21. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie v predmetnej veci vykonal podrobné, dostatočné dokazovanie na zistenie skutkového stavu veci, pričom na mieste samom v čase vykonávania ohliadky, ako i na pojednávaniach vedených súdom, vyslúchol stranami navrhnutých svedkov, ktorí boli spôsobilí vnímať pomery a o týchto mali vedomosť, keďže žili v susedstve predmetného rodinného domu a k nemu pristavanej garáže. Nemožno prisvedčiť odvolacej námietke žalovanej v tom, že uvedení svedkovia boli v čase výstavby garáže nedostatočného veku a okolnosť, týkajúcu sa stavebníkov nemohli z tohto dôvodu hodnoverne popísať. Je nutné uviesť, že vyslúchnutí svedkovia žili v blízkosti, resp. susedstve predmetného rodinného domu a k nemu pristavanej garáže dlhodobo v čase od výstavby garáže následne, teda boli znalí pomerov okolností výstavby a následného užívania predmetnej garáže, keď svedok D. U., žijúci dlhodobo v susedstve rodinného domu súp. č. XXX, uviedol, že garáž stavala nebohý D. E. s manželkou, pričom svedok im pomáhal garáž „vakovať vo vnútri, omietať“. S istotou vylúčil, že by garáž stavala žalovaná 1/ alebo jej rodičia. Podľa svedeckej výpovede garáž postavil aj užíval nebohý D. E. s manželkou.

22. V podanom odvolaní žalovaná 1/ tiež namieta, že súd mal prihliadať i na ňou predkladaný dôkaz - znalecký posudok vypracovaný V. L. v konaní vedeným Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 8C/117/78 - a tento vyhodnotiť v prospech žalovanej 1/. V uvedenom znaleckom posudku je predmetná garáž označená ako „hospodárska budova“, pričom z ostatného obsahu znaleckého posudku, vyplýva dodatok „hospodárska budova, ktorú odporca postavil“. Tu je potrebné uviesť, že pokiaľ je predmetná garáž označená ako hospodárska budova s dovetkom protistrany v konaní: „ktorú odporca postavil“, uvedené neobjektívuje, nepreukazuje a ani nezakladá vlastníctvo k predmetnej budove, rovnako tak neustaľuje otázku, kto bol stavebníkom danej časti - hospodárskej budovy alebo garáže, keď uvedená otázka nebola predmetom skúmania. V uvedenom konaní išlo o žalobu N. U. proti žalovaným E. U., N. E. a D. E. o vypustenie spornej plochy. V uvedenom konaní nebola predmetom skúmania otázka kto bol vlastníkom, resp. stavebníkom hospodárskej budovy, táto v predmetnom konaní nebola skúmaná

a ani zodpovedaná, preto žalovanou označený listinný dôkaz nie je spôsobilý na prijatie záveru, že stavebníkom hospodárskej budovy by mal byť E. U. a N. E. (prípadne D. E.). Uvedená časť znaleckého posudku zachytáva výlučne znalcom uvádzané subjektívne vyjadrenie jednej z (tam označených) sporových strán. Naopak, v súdnej veci súd prvej inštancie zameral dokazovanie a dokazovanie cielene vykonal práve na zodpovedanie otázky, kto bol stavebníkom žalobkyňou označenej budovy, v dôsledku čoho možno takejto osobe priznať nadobudnutie vlastníckeho práva k stavbe postavenej na cudzom pozemku v zmysle § 132 ods. 1 OZ. Vyhodnotením vykonaného dokazovania vo vzájomných súvislostiach nastala v súdnej veci dôkazná situácia, keď prevaha dôkazov preukazovala tvrdenia žalobkyne o tom, že predmetnú garáž vystavala s manželom D. E. žalobkyňa 1/, keď uvedené tvrdenia žalobkyne majú logický základ, boli verifikované súdom vykonanou ohliadkou na mieste samom a týmito (tvrdeniam žalobkyne) prisvedčujú i výpovede svedkov, dlhodobo žijúcich v susedstve predmetného rodinného domu, dlhoročne poznajúcich pomery v rodine žalobkyne a žalovaných, ktorí svedkovia majú rovnako neutrálny vzťah k strane žalobcu, ako aj ku strane žalovanej, teda nie je dôvod pre hodnotenie svedeckých výpovedí (D. U. a T. L.) ako tendenčných či účelových, pričom jeden z vysluchnutých svedkov si samotnú výstavbu garáže i pamätal, dokonca, podľa vlastných tvrdení pri nej sám žalobkyňi a jej manželovi pomáhal.

23. Na základe uvedeného dokazovania tak súd prvej inštancie správne dospel k záveru o preukázanom vlastníctve označenej garáže v prospech žalobkyne a jej (v súčasnosti už nebohéno) manžela, keď v zmysle Občianskeho zákonníka, vlastníctvo k novozhotovenej stavbe nadobudne ten, kto uskutočnil stavbu s úmyslom mať ju pre seba.

24. V ostatnom obsahu podaného odvolania žalovaná 1/ taktiež namietala, že pokiaľ by sporná stavba bola postavená D. E. s manželkou do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a jej manžela, určite by uvedená stavba nebola opomenutá v dedičskom konaní sp. zn. D 1276/94 po poručiťelovi D. E.. S uvedenou námietkou prednesenou žalovanou rovnako v konaní pred súdom prvej inštancie sa vysporiadal už sám konajúci súd, keď na uvedenú argumentáciu uviedol, že neprejednanie predmetnej nehnuteľnosti garáže v dedičskom konaní, resp. nezahrnutie tohto majetku - stavby garáže do masy dedičstva neznamena, že uvedená stavba poručiťelovi vlastnícky nepatriala a na strane druhej, výkladom opaku, že patriala do vlastníctva svokrovcov žalobkyne, t. j. rodičov D. E..

25. Argumentom s rovnakou dôkaznou hodnotou je tá okolnosť, že žalobkyňou označená stavba garáže (ani „hospodárskej budovy“) nebola súčasťou majetku prevádzaného z matky D. E. darovaním v polovici na svojho vnuka (žalobcu 3/) a v polovici na svoju dcéru (žalovanú 1/), keď z uvedených prevodných úkonov darovania je zrejmé, že takýmto spôsobom matka žalovanej 1/ a zároveň stará matka žalobcu 3/ previedla vlastnícke právo (darovaním) k celému rodinnému domu, pozemkom a príslušenstvu k rodinnému domu. Pokiaľ by táto mala za to, že je taktiež vlastníčkou postavenej garáže, resp. že jej vlastnícke právo ako stavebníčke prislúcha, nie je daný rozumný dôvod na to, aby pri darovaní celého ostatného súboru nehnuteľností tieto darovala označeným obdarovaným, avšak takýto úkon neučinila i ohľadom predmetnej garáže, keď tak učinila i k parc. registra „C“ č. XXX, na ktorej sa stavba garáže nachádza. Preto odvolacia námietka žalovanej, že z dôvodu absencie garáže v mase prejednávaného dedičstva po D. E. by malo vyplývať vlastnícke právo svokrovcov žalobkyne a zároveň rodičov žalovanej 1/, nie je dôvodná.

26. Záverom odvolania žalovaná namietala i tú skutočnosť, že zo strany súdu došlo k neodôvodnenému zrušeniu uznesenia o vyhlásení dokazovania za skončené a následne k neodôvodnenému rozhodnutiu o pripustení zmeny okruhu účastníkov konania po záverečnom prednese sporových strán. Žalovaná zároveň namietala, že pre takýto postup nedali sporové strany žiadny dôvod a súd sám robil dopyt na príslušný okresný úrad, odbor katastrálny za účelom zistenia skutočností, týkajúcich sa vyznačenej plomby. Žalovaná 1/ zároveň namietala, že takýmto konaním súd suploval nečinnosť žalobkyne.

27. Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že uvedená námietka, nekorešponduje s obsahom spisu. Na pojednávaní dňa 06. 07. 2021, ako vyplýva zo zápisnice z pojednávania uvedeného dňa, bolo sporovými stranami uvádzané, že kataster nehnuteľností vyznačil plombu na nehnuteľnosti na základe záznamovej listiny Z 833/2018 na LV č. XX. Právna zástupkyňa žalovanej 1/ na pojednávaní uviedla, že uvedená záznamová listina je stále aktívna. Preto pokiaľ mal súd konajúci o žalobe rozhodnúť, či žalobkyňou označená nehnuteľnosť patrí sčasti do jej vlastníctva a sčasti do dedičstva po nebohom manželovi, musel mať pred učením rozhodnutia ozrejmený i aktuálny právny stav evidovaný v katastri

nehnutelnosti, včítane všetkých zmien, na základe ktorých sa vyznačuje v katastri nehnuteľností plomba. Sám súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku pripustil, že v rámci vykonávaného dokazovania sa opomenul vysporiadať s týmto dôkazom, na ktorý bolo zo strany sporových strán v predchádzajúcom priebehu konania poukazované a ktorý stav ohľadom plomby bolo potrebné ako aktuálny zistiť v čase rozhodnutia vo veci samej. Bolo preto v súlade s procesným civilným predpisom, keď súd zrušil predtým vyhlásené uznesenie o vyhlásení dokazovania za skončené, ktorým súd vec opätovne vrátil do fázy dokazovania a mohol v rámci dokazovania zisťovať a ustáľovať skutkový stav veci v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie. V súdnej veci, v danom prípade, sa však nejednalo o sudcovskú iniciatívu, tak ako to označila právna zástupkyňa žalovanej 1/, avšak súd sa náležite vysporiadal so všetkými skutočnosťami prednášanými sporovými stranami v predchádzajúcom priebehu konania, konkrétne na pojednávaní dňa 06. 07. 2021 a nekonal tak na základe vlastnej iniciatívy, vedený vyšetrovacou zásadou na zistenie skutočného stavu veci.

28. Pokiaľ sa týka súladu procesného postupu konajúceho súdu prvej inštancie s Civilným sporovým poriadkom, odvolací súd prisvedčuje výkladu poskytnutému súdom prvej inštancie o tom, že uznesenie o vyhlásení dokazovania za skončené má rýdzo procesný charakter a je v súlade s Civilným sporovým poriadkom predmetné uznesenie zrušiť a vec vrátiť opätovne do fázy dokazovania. Odvolací súd konštatuje, že predmetným procesným postupom, ktorým súd sanoval vlastné opomenutie vysporiadať sa so všetkými skutkovými okolnosťami a dôkaznými návrhmi prednesenými sporovými stranami, nie je v žiadnom smere porušením sporovej strany na spravodlivý súdny proces.

29. S poukazom na všetky uvedené dôvody, odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky žalovanej 1/ ako nedôvodné, nespôsobilé privodiť iné rozhodnutie o veci než učinil súd prvej inštancie; z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho meritórnom výroku I. potvrdil ako vecne správne,

30. Ako výrok závislý preskúmal odvolací súd i výrok II., ktorým súd prvej inštancie rozhodol o trovách prvoinštančného konania. Odvolanie v predmetnej veci podala len žalovaná 1/. Odvolaním tak bol napadnutý rozsudok len v jeho meritórnom výroku I. / a závislom výroku II/, ktorým súd uložil žalovanej 1/ povinnosť uhradiť žalobkyni 1/ trovy konania v rozsahu 100%.

31. Súd prvej inštancie postupoval podľa § 255 ods. 1 CSP a vyhodnotil procesný úspech sporových strán podľa výsledku konania. V bode 27. odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie uviedol právne úvahy a taktiež dôvody, prečo priznal zo žalobcov 1/ až 3/ nárok na náhradu trov konania len procesne úspešnej žalobkyni 1/ a tomu zodpovedajúcemu nároku uložil povinnosť žalovanej nahradiť žalobkyni 1/ trovy konania v rozsahu 100 %. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v celom rozsahu, keďže uplatnenej žalobe bolo súdom vyhovievané v celom rozsahu. Celkový procesný úspech tak prináleží žalobkyni 1/ a správne súd prvej inštancie rozhodol o uložení povinnosti náhrady trov konania žalovanej 1/, keď táto bola procesne neúspešná v celom rozsahu.

32. Výrokom III. súd žalobkyni 1/ nárok na náhradu trov (prvoinštančného) konania voči žalovanej 2/ nepriznal z dôvodu, že procesne úspešná žalobkyňa náhradu trov konania od žalovanej 2/ - svojej nevesty - nepožadovala. Uvedený výrok III. tak upravuje práva a povinnosti žalobkyne 1/ a žalovanej 2/. Odvolanie oprávnenou osobou proti tomuto výroku podané nebolo, odvolanie žalovanej 1/ sa ho nedotýka, preto výrok III. o trovách prvoinštančného zostáva nedotknutý.

33. Výrokom IV. súd prvej inštancie žalobcom 2/ a 3/ nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ nepriznal. V odôvodnení súd prvej inštancie zdôvodnil nepriznanie nároku na náhradu trov konania procesne úspešným žalobcom 2/ a 3/ aplikáciou ustanovenia § 257 CSP. Odvolací súd konštatuje, že uvedený výrok rovnako nebol oprávnenými osobami na podanie odvolania napadnutý odvolaním, preto zostal nedotknutý.

34. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní iniciovanom odvolaním žalovanej 1/, táto nebola procesne úspešná ani sčasti, keď nedošlo k zmene či zrušeniu odvolaním napadnutého rozsudku. Celý procesný úspech tak v odvolacom konaní prináleží protistrane, t. j. žalobcom 1/ až 3/. Žalobcovia 1/ až 3/, všetci spoločne zastúpení jedným právnym zástupcom, sa k odvolaniu žalovanej vyjadrili, preto im preukázateľne v súvislosti s odvolacím konaním trovy vznikli. Z uvedeného dôvodu odvolací súd

uložil žalovanej 1/, ktorá jediná zo strany žalovanej namietala vecnú nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolaním, nahradiť procesne úspešným žalobcom 1/ až 3/ trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

35. Výrokom III. rozsudku odvolací súd rozhodol, že žalobcom 1/ až 3/ právo na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej 2/ nepriznáva. Odvolací súd o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol osobitne voči žalovanej 2/, keď procesne úspešní žalobcovia jednak nežiadali priznať náhradu trov konania voči žalovanej 2/, voči tejto si z dôvodu rovnakého postoja v konaní, akí mali žalobcovia, náhradu trov neuplatňovali. Žalovaná 2/ zároveň považovala rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne a odvolanie žalovanej 1/ mala za nedôvodné. Vzhľadom na postoj žalovanej 2/ v konaní a vzhľadom na zistené okolnosti vo veci a vyjadrenia žalobcov, odvolací súd žalobcom 1/ až 3/ právo na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej 2/ nepriznal.

36. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

37. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).